



ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-2089-79/2024. számú ügyben,
rendőrségi panasz eljárás tárgyában
(előzmény ügy: RI-AJBH-741/2020.)

Érintett szerv: Mohácsi Rendőrkapitányság

2024.

Az eljárás megindítása

(..... sz. alatti lakos) beadványában sérelmezte, hogy 2020. január 7-én hiába kért rendőri segítséget, a kikerülő körzeti megbízottak részrehajló módon jártak el. Sérelmezte továbbá, hogy a körzeti megbízottak bebocsátás nélkül léptek az otthonába. A panaszos kiemelte továbbá, hogy 2020. január 14-én a Rendőrkapitányságon a feljelentési szándékával összefüggésben félrevezető tájékoztatást adtak a számára.

Tekintettel arra, hogy a panasz tárgya a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedés volt, az e bekezdés b) pontja alapján – figyelemmel az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 18. §-ának (1) bekezdése f) pontjára és 39/F. §-ában foglalt hatásköri szabályokra – vizsgálatot indítottam.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (2) bekezdése a rendőrségi panaszok esetében is főszabályként rögzíti, hogy az alapvető jogok biztosa a vizsgálatáról jelentést készít, amely tartalmazza a feltárt tényeket, az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket, valamint a III. fejezet szerinti intézkedést.

Az alapvető jogok biztosának vizsgálata kifejezetten az alapjogi visszasságok feltárására irányul. A hatásköri szabályok alapján nincs lehetőségem arra, hogy az alapjogsérelemként vagy annak közvetlen veszélyeként nem értékelhető jogsértések tárgyában döntést hozzak.

Az alkalmazott jogforrások

- Magyarország Alaptörvénye;
- Ajbt.;
- Rtv.;
- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet [a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat];
- Az Országos Rendőr-főkapitányságnak a „birtokvita típusú” rendőri intézkedésekre vonatkozó, intézkedéskor hatályos 29000/48208/2014.Ált. számon kiadott módszertani útmutatója [a továbbiakban: Módszertani Útmutató].

A tényállás megállapításai

A panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kértem a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint kértem, hogy küldjék meg az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

A rendelkezésre álló információk szerint az alábbi tényállás állapítható meg.

1. 2020. január 7-én 14 óra 36 perckor bejelentést tett a panaszos, miszerint határrendészként dolgozó volt férje kizárta őt a lakásából oly módon, hogy a bejárati ajtót belülről bezárta, a kulcsot pedig a zárban hagyta. A bejelentés alapján a Tevékenység-irányítási Központ ügyeletes rendőrt irányított a helyszínre.

Sz. P. c. r. ftzls. és Sz. Zs. c. r. zls. körzeti megbízottak 15 óra 20 perckor értek a helyszínre, ahol igazoltatták és meghallgatták a feleket. Az intézkedés kezdetekor a panaszos az érintett

ingatlan udvarának nyitott kapujánál tartózkodott, majd nem sokkal később megjelent a panaszos volt férje is.

A panaszos elmondta, hogy a bejelentett lakcímére hazaérkezve azt tapasztalta, hogy nem tudja kinyitni a bejárati ajtót, mert azt belülről bezárták és a kulcsot a zárban hagyták. Álláspontja szerint jogosult az ingatlanban tartózkodni, ezért kért rendőri segítséget.

A panaszos volt férje elmondta, hogy válóperük lezárásával másodfokú bírósági ítélet született, amely szerint a panaszosnak el kell hagynia a fenti szám alatti bejelentett lakcímét a bírósági ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül (a határidő az intézkedés idején már hetekkel korábban letelt). A volt férj elmondása szerint az ítélet ellen már nem volt helye fellebbezésnek. A hivatkozott ítéletet a férj bemutatta, így megállapítható volt, hogy az állítása megfelel a valóságnak.

A fentieket követően a rendőrök tájékoztatták a panaszoszt a jogi helyzetről, amit a panaszos nem fogadott el, mivel álláspontja szerint az eljárásnak még nincs vége.

A rendőrségi adatszolgáltatás tanúsága szerint a körzeti megbízottak csupán felvilágosítást adtak a feleknek az Rtv. 24. §-a (1) bekezdésének megfelelően, egyik fél érdekében sem jártak el, kényszerrel nem alkalmaztak. Az intézkedést követően a panaszos a lakásban maradt.

A Rendőrkapitányság álláspontja szerint a körzeti megbízottak intézkedése nem volt részrehajló, az intézkedést nem befolyásolta, hogy a volt férj határrendész; „az intézkedő rendőrök a jogszabályokban meghatározottak szerint léptek fel, ehhez a magatartáshoz az intézkedés foganatosítása során végig tartották magukat”. „Az intézkedés során a másodfokú bírósági ítéletben foglaltakat ismertették panaszossal, türelmesen, megfelelő hangnemben, különös tekintettel arra, hogy volt házastársak közötti viszályt kell rendezniük.”

Nem áll rendelkezésre olyan felvétel vagy más információ, amely segítene tisztázni, hogy a helyszínen a körzeti megbízottak pontosan miként viszonyultak a panaszoshoz, számára milyen tájékoztatást adtak.

2. A rendőrségi adatszolgáltatás tanúsága szerint a volt férj bebocsátására léptek a körzeti megbízottak az érintett ingatlan területére a tényállás tisztázása érdekében.

3. A rendőrségi adatszolgáltatás szerint nincs információ arra vonatkozóan, hogy a panaszos a Rendőrkapitányságon (annak bármelyik objektumában) járt volna. A panaszos az érintett időszakban a rendőrségen panaszt sem szóban, sem írásban nem tett. E tekintetben nem áll rendelkezésre olyan felvétel vagy más információ, amely segítene tisztázni a tényállást.

A vizsgálat megállapításai

1. A rendelkezésre álló információk alapján tisztázott tényállás alapján megállapítható, hogy a rendőrök a segítségkérés alapján – az Rtv. 13. § (1) bekezdésének megfelelően – intézkedést kezdeményeztek, tisztázták a tényállást a helyszínen, majd az intézkedést – mivel szabálysértés vagy bűncselekmény nem merült fel, az Rtv. 24. §-ának (1) és (2) bekezdései szerint eljárva – felvilágosítás megadásával zárták. *Ennek megfelelően úgy foglaltam állást, hogy a rendőrséget a panaszos bejelentésének kezelése tekintetében visszásságot eredményező mulasztás nem terheli.*

2. Nem áll rendelkezésre elegendő információ a körzeti megbízottak felekhez való viszonya, illetve az általuk adott tájékoztatás tartalma tekintetében, fontos ugyanakkor hangsúlyozni, hogy a feltárt tényállás alapján a körzeti megbízottak a panaszost nem utasították, illetve nem kényszerítették az érintett ingatlan elhagyására (ezt a panaszos sem állította). A panaszos beadványában említ egy bizonyos hangfelvételt, amely – állítása szerint – igazolja a rendőrök részrehajló, elfogult hozzáállását, ám a felvételt a panaszos nem bocsátotta a Hivatal rendelkezésére. *Mindezek alapján elfogadtam a rendőrség álláspontját és úgy foglaltam állást, hogy a rendőri intézkedés nem volt részrehajló.*

Felhívom ugyanakkor a figyelmet, hogy birtokviták esetén – ahogy arra a Módszertani Útmutató is felhívja a figyelmet – a rendőri tájékoztatásnak ki kell terjednie arra is, hogy a rendőr pontosan milyen jogkörben, milyen minőségben és indokokkal avatkozhat be, illetve kell beavatkoznia.

3. A rendelkezésre álló információk alapján tisztázott tényállás alapján megállapítható, hogy a rendőrök a volt férj kérésére, bebocsátás alapján [Rtv. 39. § (1) bekezdés], azaz megfelelő joggal léptek a lakás területére abból a célból, hogy tisztázzák az intézkedés alapjául szolgáló körülményeket. *Ennek megfelelően úgy foglaltam állást, hogy e tekintetben visszásság nem történt.*

4. A Rendőrkapitányság feljelentési szándékával összefüggő sérelem vonatkozásában az eset nem beazonosítható, *így e tekintetben nem állt módomban állást foglalni.*

A vizsgálat zárása

Alapjogi visszásság hiányában az Ajbt. 2. § (7) bekezdése, illetve az Ajbt. III. fejezet 11. alcíme szerinti intézkedések alkalmazását mellőzöm.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (4) bekezdése alapján az alapvető jogok biztosa a jelentést, illetve a (3) bekezdés szerinti elutasítást megküldi – az intézkedéssel érintett rendőri szerv kilététől függően – az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója vagy az idegenrendészeti szerv főigazgatója számára.

Az érintett rendőrségi vezető (jelen esetben az országos rendőrfőkapitány) a rendőrségi panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. hivatkozott 92. §-ának (1) bekezdésére, valamint az Ajbt. 39/K. §-ának (1) bekezdésére – közigazgatási hatósági eljárásban fog döntést hozni, amely döntést a panaszos – amennyiben azzal nem ért egyet, illetve annak eredményével nem elégedett – közigazgatási perben később megtámadhat.

Budapest, 2024. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos